

ligt, hvis en forhandlingspart også deltog i offentlige demonstrationer mod det, man prøvede at nå frem til en aftale om, men lad det nu være.

Så vil jeg blot sige til hr. Arbo-Bæhr, at der jo er lavet forskellige undersøgelser af, hvordan befolkningen ser på behovet for velfærdsreformer, og ganske mange af de undersøgelser viser, at der faktisk er flertal for reformer.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen lad os så gå lidt tættere på og f.eks. tage spørgsmålet om efterlønnen. Kan statsministeren ikke bekræfte, at alle de undersøgelser, der er lavet om holdningen til bevarelse af den nuværende efterlønsordning, viser lidt forskellige, men i alle tilfælde flertal på mellem 59 og 65 pct.? Det vil faktisk sige, at befolkningen ønsker den nuværende efterlønsordning bevaret og ikke forringet på den måde, som regeringen har foreslået.

Kl. 14.00

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, men det, jeg kan gøre klart, er, at regeringen lægger de forslag frem, som vi finder er nødvendige for at sikre, at der også er penge til velfærd i fremtiden – at det ikke bare går godt nu, men også kommer til at gå godt i fremtiden – og det, vi stiler efter, er at få et bredt politisk flertal her i Folketinget bag en sådan reform.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så må jeg lige vende tilbage til et tidligere spørgsmål fra fru Line Barfod, hvor statsministeren proklamerede, at denne meget dynamiske regering vil gøre det muligt, at også det offentlige forbrug kan stige i fremtiden. Det harmonerer jo meget, meget dårligt med, at man nu siger, at der ikke er råd til at bevare efterlønsordningen i dens nuværende form.

Hvad er sandheden ifølge statsministeren? Er det ikke korrekt, at der i virkeligheden er råd til at bevare en uændret efterlønsordning, og at det kun er et politisk valg, om man vil bevare den eller ej?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Inden statsministeren får ordet, vil jeg anmode om mere ro i salen, så også spørgeren er i stand til at høre, hvad der bliver svaret.

Statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ved godt, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr ikke vil forstå disse økonomiske sammenhænge. Men sagen er den, at selv om det går godt nu, og der er overskud nu, risikerer vi underskud om 10-15 år, hvis vi ikke gør noget, og det skyldes ganske enkelt, at der bliver flere ældre, og at der bliver færre erhvervsaktive til at skaffe pengene. Vi lever i øvrigt også længere og længere, og derfor vil det gå sådan, at der bliver underskud i fremtiden, hvis vi ikke er lidt flere år på arbejdsmarkedet. Det er baggrunden for regeringens udspil.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsformidling. (Forsikringsmæglervirksomheders oplysningspligter og forbud mod, at forsikringsmæglervirksomheder modtager provision fra forsikringssselskaber).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 9/11 2005. Første behandling 22/11 2005. Betænkning 21/3 2006. Anden behandling 28/3 2006. Tillægsbetænkning 4/5 2006.).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.